

COL·LEGI NTRA. SRA. DEL CARME
- Llagostera -

AIXÍ TREBALLEM!

Tot el que és bo

s'hauria d'encomanar

SISTEMA DE LECTURA PÚBLICA
DE CATALUNYA

1320284514

Revista escolar - 2n i 3r trimestres - Curs 2001/2002

NENS QUE PLOREN

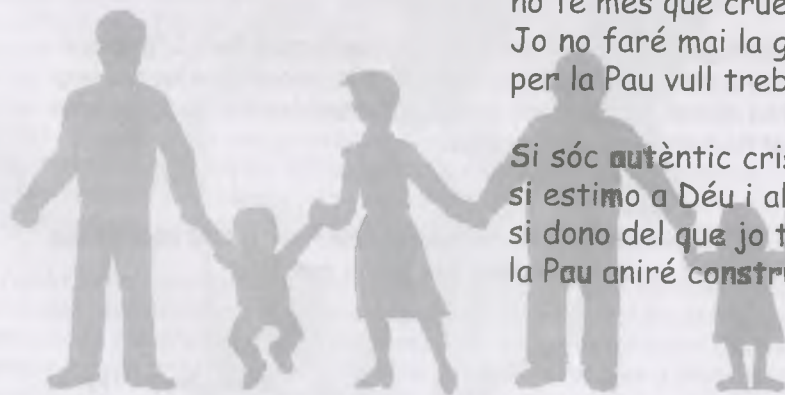
He vist un nen mutilat,
pobret, li falta una cama.
Ara, no pot caminar ...
Viu en un país en guerra
i una bomba li ha amputat ...
Jo no faré mai la guerra,
per la Pau vull treballar!

He vist un nen que portava
un gran fusell al seu braç,
i perquè li hauran posat ...?
Si els nens no volem armes,
el que ens agrada és jugar!
Jo no faré mai la guerra,
per la Pau vull treballar!

He vist un nen molt primet
amb un bol buit a la mà
que tristament se'l mirava ...!
El tenallava la fam,
aquest fantasma terrible
que mata sense pietat ...
Jo no faré mai la guerra,
per la Pau vull treballar!

He vist un nen que plorava
cercant el pare i la mare ...
i perquè no són amb ell?
Tan bons com són els pares!
La guerra ja no té cor ...
no té més que crueltat ...
Jo no faré mai la guerra,
per la Pau vull treballar!

Si sóc autèntic cristià,
si estimo a Déu i als altres,
si dono del que jo tinc ...
la Pau aniré **construint!**

Gna. Lucila H.

Alguns consells que ens poden ajudar

Un dia, mentre navegava per Internet vaig descobrir un article amb el següent títol "Padres sobreprotectores"; el vaig obrir i vaig veure que l'autora, Lourdes Mantilla Fernández, psicòloga clínica, donava una sèrie de consells molt pràctics i importants en la tasca educativa tant per a pares com per a mestres. Així, doncs, vaig pensar que seria un tema prou interessant per comunicar a través de la nostra revista, donat que tots en podem treure profit i així poder contrastar la nostra manera de fer amb l'experiència de persones especialitzades en aquests temes. L'article deia així:

Per evitar ser **excessivament** protectors amb els nostres fills (i nosaltres podem afegir "els nostres alumnes") i evitar així els riscos que comporta aquest tipus de relació (sobreprotecció), **convé**:

- ✓ **Fer-los, progressivament, responsables de tots els seus comportaments.** Per això, quan cometen algun error o tenen algun problema hem d'analitzar amb ells, d'una manera objectiva, què és el que ha succeït. Per exemple, si s'han barallat amb algun company, parlar dels motius que l'han iniciat, qui hi ha participat, com ha actuat ell i com ho han fet els altres. Només després d'aquest anàlisi sabrem on han actuat correctament i què és el que han de corregir. Donar automàticament la culpa als altres no serveix de res.
- ✓ **Davant de situacions que podem preveure que els resultaran complicades, en comptes d'evitar-les és preferible preparar-los dialogant amb ells.** Si un nen no vol anar d'excursió s'ha de parlar amb ell dels seus temors, de que potser li sigui difícil estar uns dies sense els pares, deixar-lo que ell s'expressi. Si l'assegurem que l'entendem però que, tot i així, creiem que serà divertit i interessant i que confiem en els seus mestres i acompanyants, hi ha moltes més probabilitats de que les seves pors desapareguin i pugui anar-se'n tranquil.
- ✓ **No adelantar-nos a les seves demandes i alentir que demanin les coses que desitgen i, fins i tot, en moltes ocasions, que hagin de fer algun esforç per a aconseguir-lo.**
- ✓ **Fomentar les conductes apropiades a la seva edat i no riure'ls les gràcies per comportaments que són molt infantils.**
- ✓ **A mesura que es van fent grans, donar-los tasques que puguin fer.** I "premiar-los" amb un somriure o una paraula alentadora quan acabin, encara que no els hagi sortit bé del tot... S'han d'anar acostumant a ser responsables i a guanyar prou autonomia per saber sortir-se'n per ells mateixos.

Em sembla que són unes reflexions senzilles però molt apropiades per a tots aquells que ens preocupem de l'educació, per a la vida dels nens que tenim confiats.

Gna. Sacri Hueso
Directora

TOTS UNITS EN UN MATEIX IDEAL

Expliquen que en una fusteria hi va haver una vegada una estranya assemblea. Va ser una reunió d'eines per solucionar les seves diferències. El martell va exercir la presidència, però l'assemblea li va notificar que havia de renunciar a aquest càrrec. La causa? Feia massa soroll!

El martell va acceptar la seva culpa, però va demanar que també fos expulsat el cargol; va dir que calia fer-li donar moltes voltes perquè servís per a alguna cosa. Davant d'aquest atac, el cargol va acceptar, però al mateix temps va demanar l'expulsió de la llima. Va dir que era molt aspra en el seu tracte i sempre tenia friccions amb els altres. La llima va estar d'acord, a condició que també fos expulsada la cinta mètrica que sempre mesurava els altres segons la seva pròpia mesura, com si fos l'única perfecta.

En aquell moment va entrar el fuster, es va posar el davantal i començà la

seva feina. Va fer servir el martell, la llima, la cinta mètrica i el cargol. Finalment, la tosca fusta inicial es convertí en un bonic moble. Quan la fusteria va tornar a quedar sola, l'assemblea reinicià la deliberació. Fou llavors quan parlà el xerrac, i digué: "Senyors, ha quedat demostrat que tenim defectes, però el fuster treballa amb les nostres qualitats. Això és el que ens fa valuosos. Així que no pensem en els nostres aspectes negatius i centrem-nos en la utilitat dels nostres punts positius".

L'assemblea va concloure que el martell era fort, el cargol unia i donava força, la llima era especial per afinar i llimar asprors i la cinta mètrica era precisa i exacta.

Es van sentir, doncs, un equip capaç de produir mobles de qualitat. Se sentiren orgullosos de la seva fortalesa i de treballar units.

La paràbola és bastant alligadora. Cal extreure'n les ensenyances que ens serveixin perquè família i escola unim forces; els pares i els mestres hem de ser autèntics professionals de les relacions humanes, artesans en el procés de la construcció de la personalitat. Però l'escola té una funció per realitzar i que farà realitat si donem un marge de confiança a les persones que volen el millor per als alumnes, i que utilitzen tots els mitjans al seu abast per assolir una educació integral. El nostre Projecte Educatiu ajuda a l'alumne a aprendre a ser persona. En ell, tenim en compte com educar-los en capacitats útils per a la vida: autonomia personal, sentit crític, responsabilitat en les decisions personals i grupals, aprendre a resoldre els conflictes, assumir èxits i fracassos. En l'educació, no es tracta només d'ajudar a desenvolupar coneixements. Es tracta, al mateix temps, i amb gran importància d'ajudar a desenvolupar tota classe de potencialitats en la personalitat dels nens. El primer compromís de l'escola cristiana és ser escola, és a dir, lloc de cultura i d'educació; de cultura amb finalitat educativa.

Davant la situació actual, no podem renunciar a ser una escola que assumeixi la seva condició de ser un lloc assenyalat per la formació integral, mitjançant l'assimilació sistemàtica i crítica de l'univers cultural: fets, valors, sabers, sentit de la vida humana, possibilitats ètiques. El valor humanitzador del fet religiós per a una existència humana que esdevingui així en factor decisiu per a la creació d'una veritable pau social. És fonamental cultivar aquesta dimensió i això exigeix el coneixement del fet religiós, per aconseguir que l'alumne arribi a organitzar i fer significativa la complexitat religiosa que es desenvolupa en el seu entorn social i multicultural.

Al finalitzar el curs escolar, pensam que el més fàcil quan no veiem resultats segons el punt de vista particular, és recolzar-nos en allò negatiu, això qualsevol ho pot fer, però valorar tantes hores de generositat i professionalitat dels mestres, és característica d'esperits superiors i aquests són capaços d'inspirar tots els èxits humans, perquè col·laboren a identificar desafiaments, dificultats, possibilitats, ... El capital humà, el que portem dins, allò que aportem tots, ens porta a MIRAR EN UNA MATEIXA DIRECCIÓ.

Gna. Hermenegilda Santamaría - Titular de l'escola

La veu de l'APA

L'altre dia vaig assistir a la xerrada-col·loqui organitzada per l'AMPA de l'IES Llagostera, a càrrec del Dr. Josep Cornellà i Canals. Parlava sobre "Risc i protecció de l'adolescent". Comentava que tenim la tendència a pensar que abans, en la nostra adolescència i la dels nostres pares, no passaven aquestes coses que patim ara els pares amb els nostres fills (sortides de cap de setmana, alcohol, drogues, perill a les carreteres, racisme, ...). Però també succeïen en un altre nivell o escala. La vida de l'home passa per diverses etapes: infància, adolescència i adult. Deixeu-me que parli sobre l'infància.

Una bona formació durant la infància, primera etapa de la nostra vida, comportarà una bona base perquè durant l'adolescència (cada vegada més llarga) pugui superar els riscos que comporta l'etapa d'aprenentatge per formar-se i arribar a adults. Els riscos hi són, tothom els coneix, però amb una bona protecció, podem sortir vencedors de no patir males conseqüències. L'educació infantil es comença a casa.

L'escola ajuda en aquest aprenentatge. Per això ha d'existir una bona **cohesió familiar**. El nen ha de conèixer i reconèixer qui són els seus pares i quina educació li estan donant. No n'hi ha prou que l'escola educi els nostres fills, sinó que ha de ser una cosa de tots. També ha d'haver-hi un criteri. No pot haver-hi contradiccions (pare, mare, escola, ...). Moltes vegades ens queixem de la manca de convivència i civisme. L'any passat es va treballar sobre la convivència, aquest curs s'ha treballat el civisme.

De què servirà si no hi ha continuïtat de bon civisme i convivència a l'escola, a casa i al carrer. Durant la infància s'han de marcar uns límits. Ha d'haver-hi un ordre i una disciplina, un horari, pel bon funcionament. El nen està receptiu a aquestes ordres i tan els professors com els pares han d'aparcar-les. Hem de parlar amb el nostre fill, comentar la seva vida diària: com li va? que el preocupa? com podem ajudar-lo? Hem de tenir un moment i parlar amb ell com si fos una persona gran, podem comentar una notícia de la televisió o del diari. Moltes vegades ells ho escolten i no ho entenen, nosaltres hem de ser capaços d'explicar-ho de forma més comprensible.

S'acosta la fi del curs 2001-02. Això no vol dir que finalitzi l'educació del nostre fill. La formació no té vacances. Ara arriba l'època de cursos, casals d'estiu, tallers diversos, ... Tots molt correctes per continuar omplint les hores d'aprendre i de jugar. Jugar sol o amb altres amics. Sobretot jugar aprenent alguna cosa.

Vaig llegir un dia que el nen perfecte era qui "inventava jocs o històries amb qualsevol cosa (un pal pot ser una espasa; un capsa de cartró, un vaixell pirata; i un llençol, la vela). Jugava i es creia la història. Tenia imaginació en el joc i utilitzava el joc onomatopèic."

Recordem que una bona formació durant la infància serà una bona base per construir una casa forta per aguantar els riscos que trobarem durant l'adolescència.

Per acabar, l'APA vol acomidar-se de tots desitjant-vos un bon estiu.

Joan Saurí Masgrau
President - Junta de l'APA

CONCURS LITERARI DE SANT JORDI

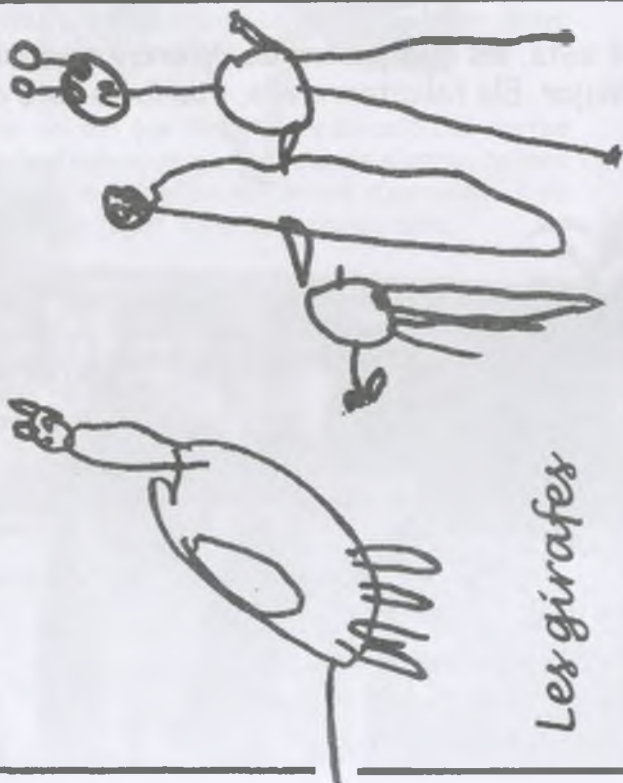
L'Ariadna Donate i l'Anna Payret van guanyar el **primer premi** de les seves categories al Concurs Literari de Sant Jordi.

A sota, els guanyadors de diferents premis al Concurs de Dibuix de la Festa Major. Els felicitem a ells, i també a tots els que hi van participar.

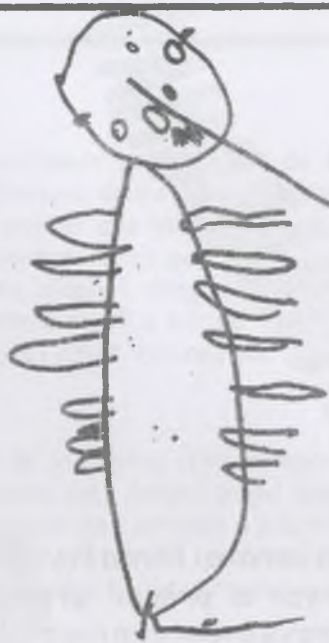
Hem visitat el Zoo

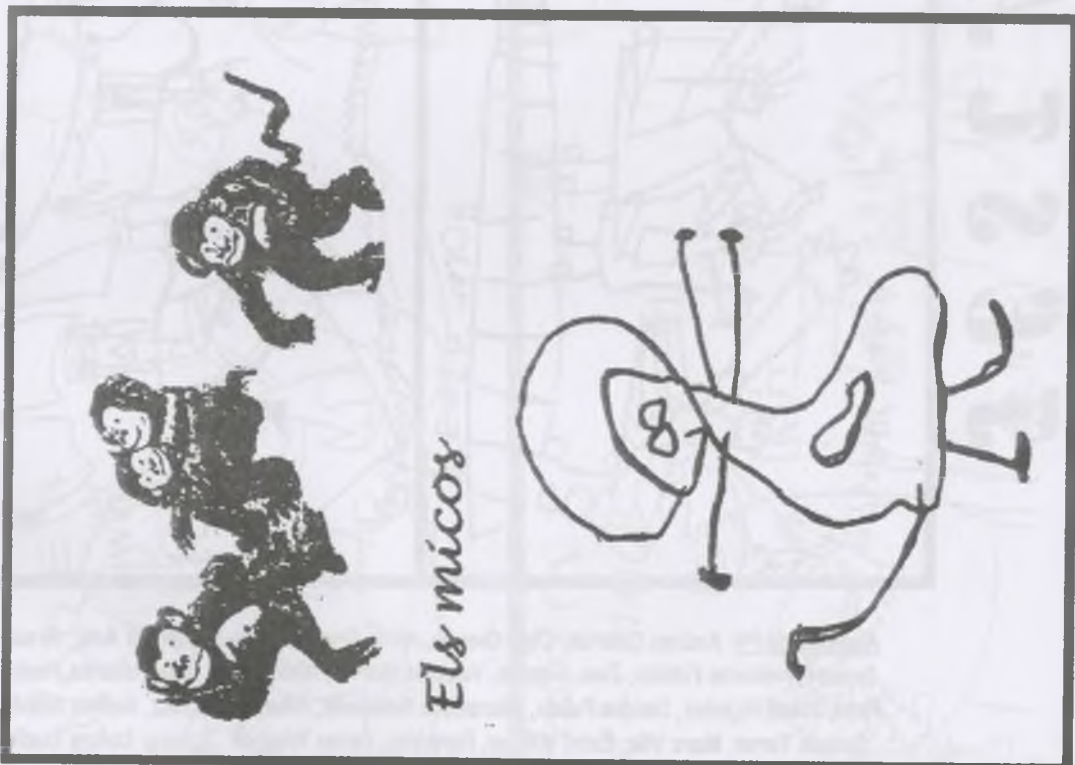
Les girafes

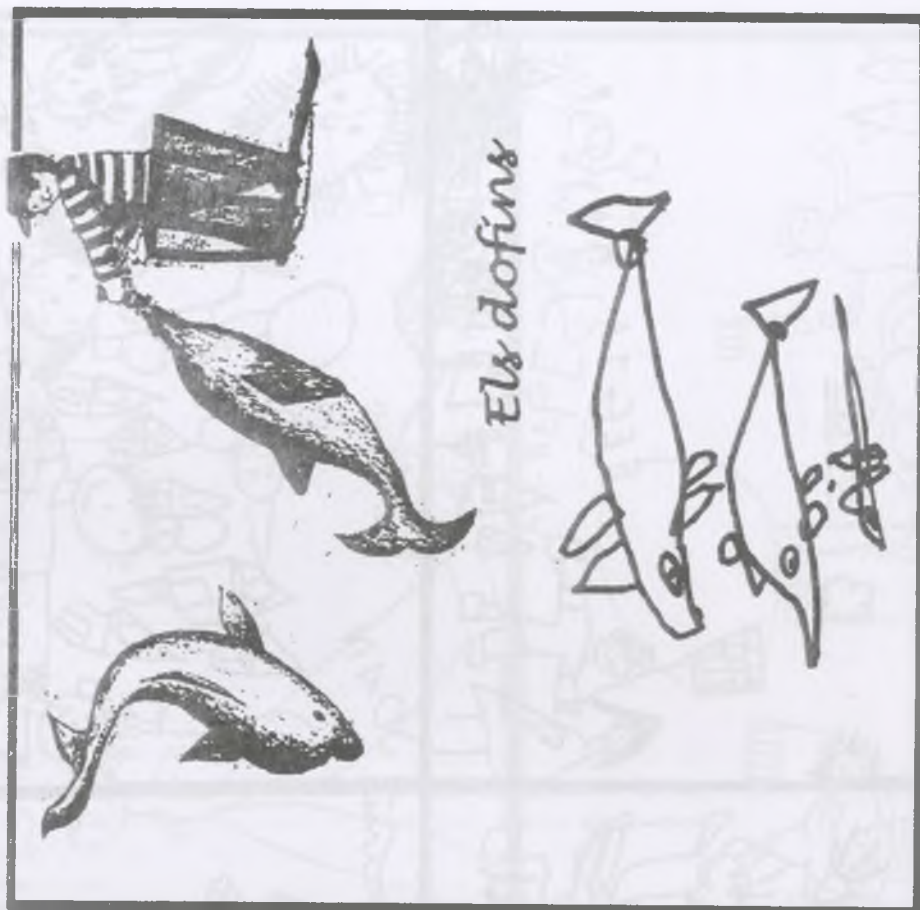
Els elefants

El dia 21 de març, els nens i nenes d'Educació Infantil (P3, P4 i P5) van anar d'excursió al Zoo de Barcelona. Hi van veure molts animals. Ara, els de P3, hem volgut dibuixar-los tal com els recordem. Esperem que us agradin molt.

Els micos

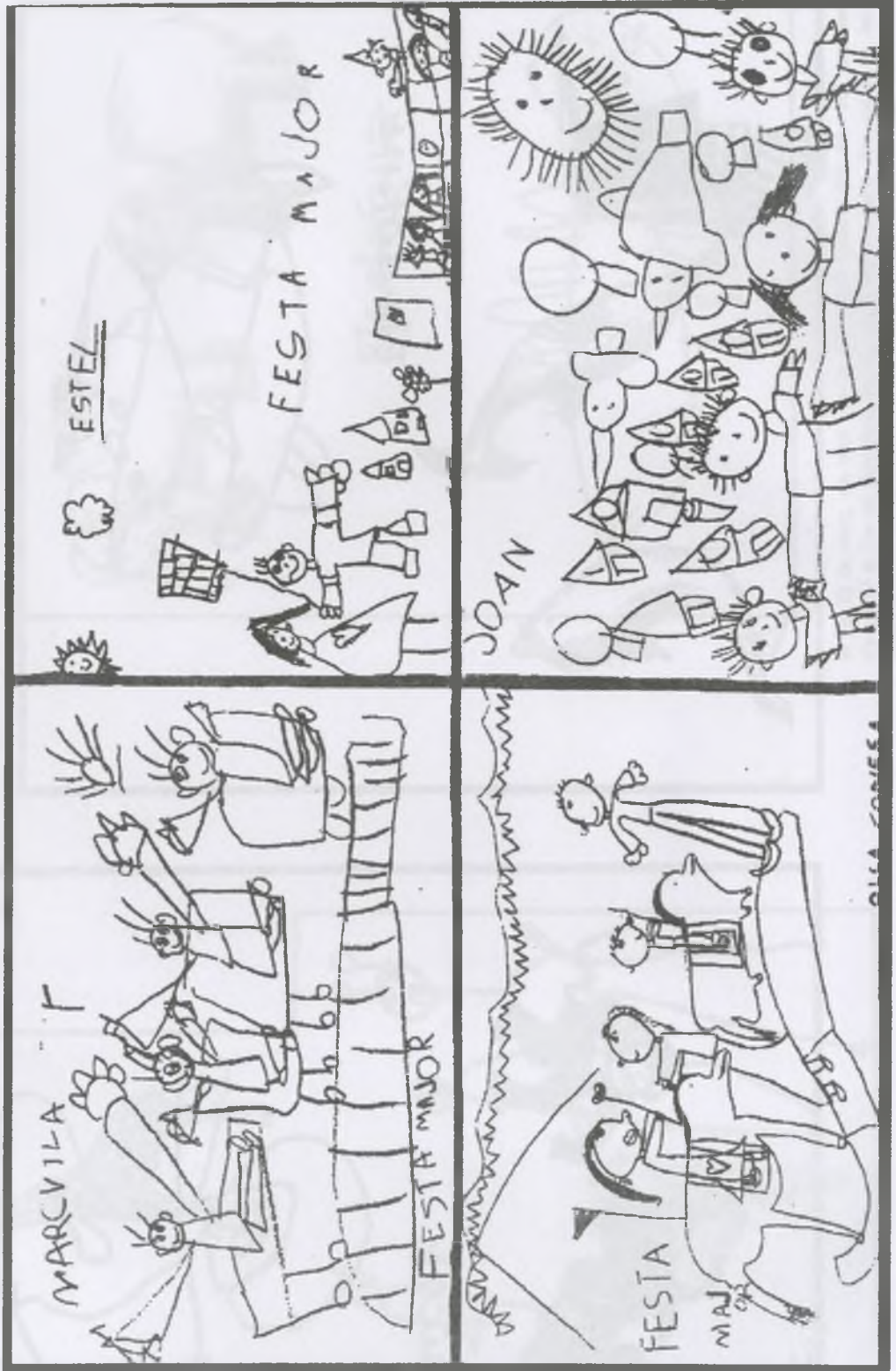

Els dofins

Alumnes de P3: Samira Azzahani, Estela Blanco, Mohamed Canora, Fatu Camara, Mahamadou Ceesay, Jan Cortés, Zakaria Chhab, Albert Frigola, Carina González, Mamasa Jabbi, Ivette Martínez, Moussa Oubahou, Ebi Rodríguez, Alex Ruiz, Madalena Samwellis, Yerlan Torrejón, Mahamadou Touray, Judith Vázquez.

Tutors: Gna Esther Blanco.

F E S T A M A J O R

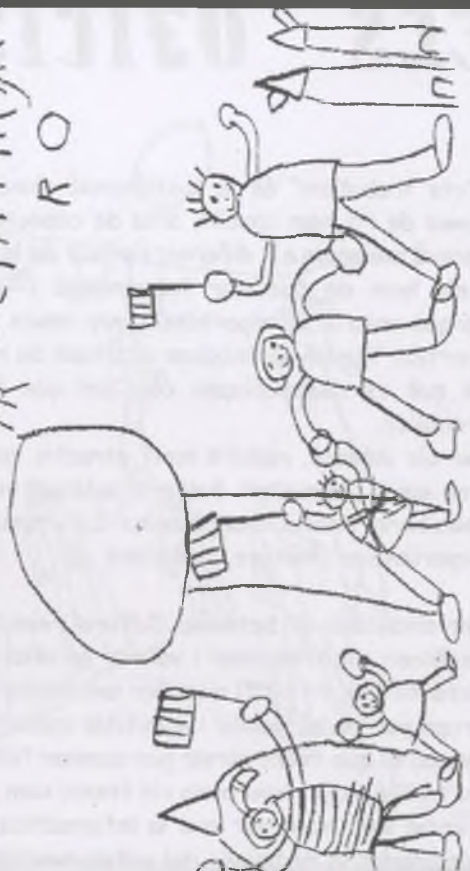

Alumnes de P4: Andrea Cebran, Olga Conesa, Aitor Criado, Joan-Josep Del Amo, Arnau Donate, Aminata Fissiru, Joan Gamba, Yolanda Martín, Alex Mota, Alex Pallares, Paula Pozo, Imma Pujadas, Susana Pulido, Alexandra Samwells, Albert Sánchez, Saihou Sillah, Susana Turon, Marc Vila, Estel Viñolas, Pere Voz, Fatou Waggeh. **Tutor:** Dolors Duch

FESTA MAJOR ... XOLANDA

ALBESFESTA MAJ
TR RO

ANDREA

M M M M
FESTA MAJOR

ARNAU

ELS OFICIS

Alumnes de P5: Ilias Azzoghah, Rabie Chihab, Gerard Comas, Marina Fernández, Marc Figuerola, Marc Frigola, Adrià Gispert, Fiona Gurnés, El Haucine Maaroufi, Mohamed Ondouh, Mireia Orellana, Marc Puigdevall, Naima Renart, Iris Romeu, Albert Saurí, Omar Sillah, Erik Trias.

"Tots treballem" és la justificació d'una unitat que els nens i nenes de P5 hem assolit. S'ha de capacitar els nens i les nenes perquè coneguin els diferents oficis de la comunitat en què viuen i els hem de facilitar l'observació i discriminació suficients perquè valorin la importància que tenen i els beneficis que ens aporten. També cal inculcar actituds de respecte tant a l'entorn en què es desenvolupen com pel que fa a les persones que treballen.

Per als infants, resulta molt atractiu conèixer diferents tipus de treballs que es realitzen amb eines (lampistes, fusters, paletes, mecànics ...), els que es realitzen amb vehicle i sirenes (bombers, policia, ambulàncies ...) i també aquells que tenen relació directa amb les seves experiències (metges, botiguers ...).

Per això, dins la Setmana Cultural, vam creure convenient programar una sortida per tal de conèixer, experimentar i valorar un ofici en concret. El dilluns, dia 18 de març, tota l'Educació Infantil (P3, P4 i P5) vam fer una visita al "Taller mecànic Gurnés". Ens vàrem dividir en dos grups per poder gaudir i aprofitar millor l'estada. Ens varen ensenyar com canviar la roda d'un cotxe; el que feien servir per canviar l'oli dels cotxes i el lloc on posaven el brut per reciclar-lo; també, com mesuraven els frens; com pintaven un cotxe que havia estat accidentat ...

També vam observar que la informàtica ha arribat als tallers mecànics, ja que introduint a l'ordinador la matrícula del cotxe averiat, a la pantalla ens surt la silueta del cotxe mostrant els desperfectes causants de l'averia i així el mecànic sap quines peces necessita per reparar el cotxe. També ens van ensenyar els cotxes nous a punt de vendre, i si haguéssim pogut emportar-nos en un ...

I hem après a valorar que aquest ofici, encara que, a vegades és una mica brut, si es fa amb entusiasme, té uns resultats molt positius.

En definitiva, va ser una estada molt agradable profitosa gràcies a l'entrega, il·lusió i paciència que hi vàrem posar en Ramon Gurnés, la Lourdes Gurnés, en Pere Freixas i la resta de mecànics i treballadors.

Nosaltres, els nens i nenes de P3, P4 i P5 i les nostres mestres us ho agraïm de tot cor.

Moltes gràcies i a reveure!

Montserrat Frigolé - Tutora P5

TALLER "RENAULT"

P-5

TALLER "RENAULT"

P-5

LA LLEGENDA DE SANT JORDI-2002

Alumnes de 1r curs de Cicle Inicial de Primària

Un projecte telemàtic és un conjunt d'activitats educativo-formatives que realitzen cooperativament alumnes de diferents escoles, utilitzant alguna eina de la xarxa Internet.

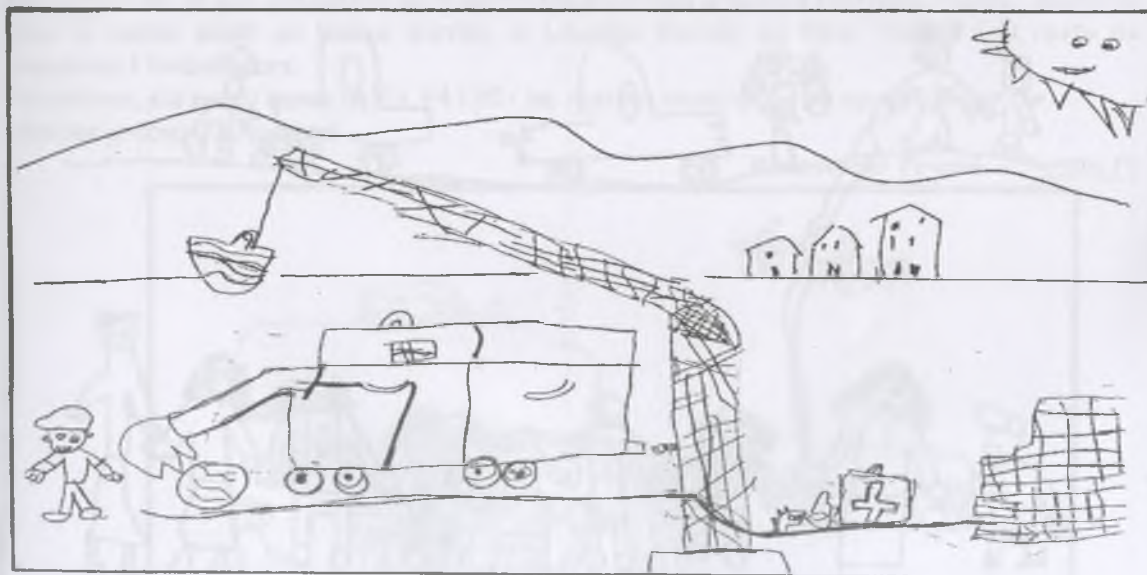
Els alumnes de Cicle Inicial hem participat en el projecte "La llegenda de Sant Jordi'2002". Aquest projecte ha consistit en fer un dibuix d'una part de la llegenda i llavors ajuntar-lo amb tots els altres dibuixos de les altres escoles participants.

Aquest any, la història ha variat d'època i de lloc. Coincidint amb la celebració de l'any Gaudí, s'ha ambientat a Barcelona, a finals del segle XIX, amb l'inici de les obres de la Sagrada Família i en el Parc Güell, indret on troba la fi la bèstia. No tenim Sant Jordi, ni princesa, ni rei; però sí un ferrer tan valent com el nostre patró i una donzella tan decidida i bonica com la princesa; i un manobre que estima tant la seva filla com el rei.

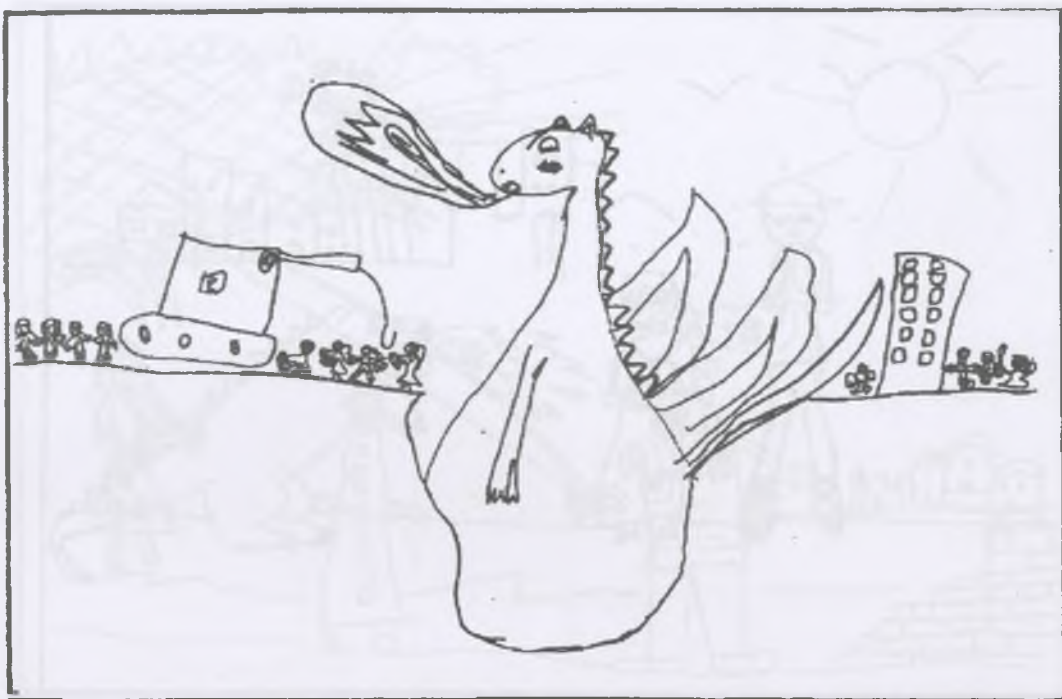
Aquesta és la nostra llegenda.

Sofyan Aakid, Xabier Arrojería, Astrid Blariau, Maria Bota, Yaiza Calderón, Gerard Carbó, Roser Cros, Ariadna Gámez, Enric Gómez, Marc González, Dani Guinó, Judit Martínez, Aaron Mensen, Lúdia Montoliu, Tània Nadal, Albert Pedraza, Eric Romero, Joana Sánchez, Musa Sillah, Claudia Ventura, Alba Xargay - Tutora: M. Mercè Mir.

Finals segle XIX. Barcelona. Es comença una gran obra arquitectònica.

XABIER, MARIA B., SOFYAN,

Un gran drac surt de l'exploració de les obres.

ASTRID B., VAIZA C., MARC G.,

Perquè el drac no destrueixi la ciutat, li ofereixen una donzella cada any.

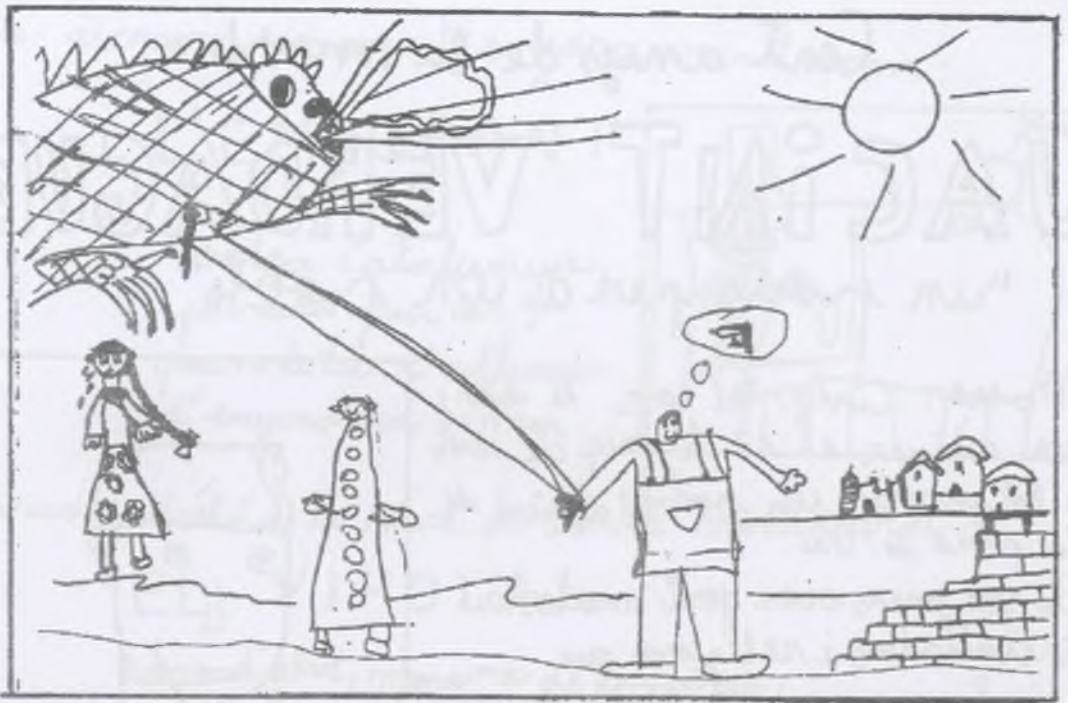
JUDIT M., TANIA N., ERIC R.,

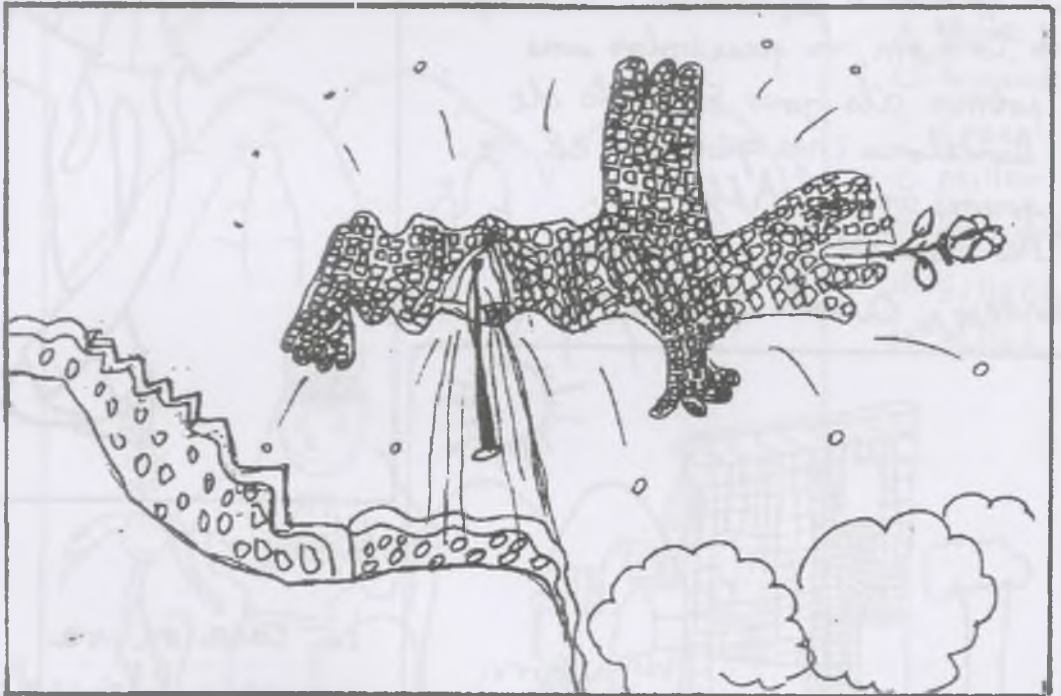
aquest any és el torn de la filla
petita d'una dels manobres. ARIADNA, FERRON, ALBA

El promís de la noia Jordi Pi s'aver de professió
decideix enfrontar-se al drac. ROSER, GERARD, DANI,

amb les seves ims prepara una aumant
 especial i aconseguix guanyar el drac. ALBERT,
 JOANA,
 ENRIC.

El drac mig mort, guig cap a un parc
 i es converteix en pedra de colors. CLAUDIA
 LIDIA
 MUSA

Cent anys de la mort de:

JACINT VERDAGUER

"un poeta per a un poble"

Mossen Cinto, tal com li diem,
va néixer el 17 de maig de 1845
a Folgueroles un poblet agrícola de
la plana de Vic.

Els seus pares eren gent modesta,
treballadors i religiosos que
l'inclinaren cap els estudis de
capella.

De jove estudiava al Seminari i a l'hora
era mestre i mossèn a Con Tona.

La poesia li agradava i d'omagat
de tothom, va presentar uns
poemes als Jocs Florals de
Barcelona i va guanyar el 1r.
premi amb l'Atlàntida.

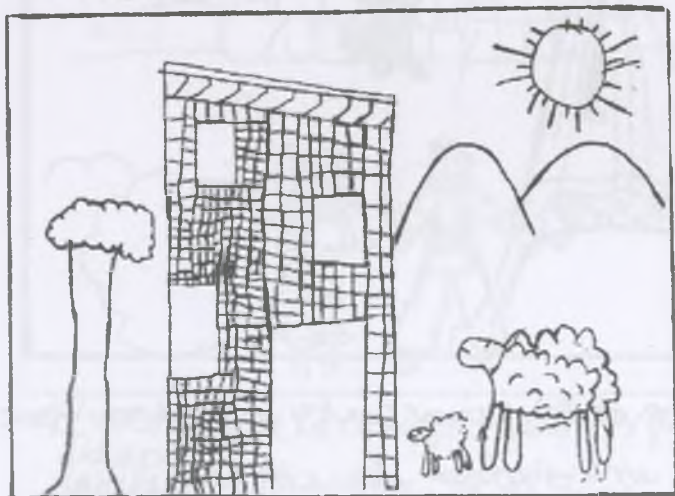
Va viatjar per l'Atlàntic i per
diverses ciutats d'Europa.

(Fr. X. Gispert)

La casa on va
néixer, a Folgueroles

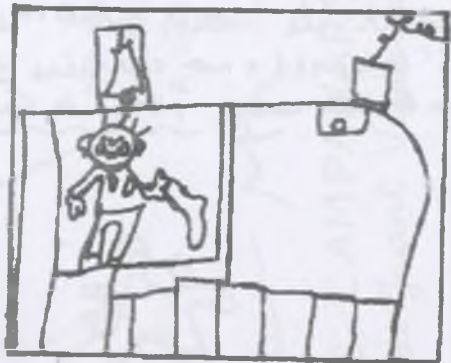
(Jéssica Fuentes. Yéssica Guapacha)

• Va escriure versos d'enyorament com:

L'EMIGRANT

Dolça Catalunya,
pàtria del meu cor,
quan de tu s'allunya
d'enyoransa 'es mor.

• Versos dedicats a la Mare de Déu de Montserrat:

EL VIROLAI

Rosa d'abril, morena de la serra,
de Montserrat estel.

Il·lumina la catalana terra
quien - mor cap el cel.

A. Díaz
O. Fernández
T. López
D. Millán
Y. Rodríguez
H. Sillah
M. Sillah

(Joel Rviz)

Els paisatges de Catalunya, els costums
les persones i els monuments eren una
font de nous poemes.

L'any 1886 no es va coronar Canigó; es va coronar
a Ripoll com a "porta de Catalunya".

CANIGO

LOS DOS CAMPANARS

Doncs ¿què us heu fet, superbes abadies,
Marcèbol, Serrabona i Sant Miquel,
I tu, decrepit Sant Martí, que omplies
Aqueixes valls de salms i melodies
La terra d'àngels i de sants lo cel?

Dels romànics altars no en queda rastre,
Del claustre bizantí no en queda res:
Caigueren les imatges d'abalastre
I s'apagà sa llàntia, com un astre
Que en Canigó no s'encendrà mai més.

Com dos gegants d'una llegió sagrada
Sols encara hi ha drets dos campanars:
Són los monjos darrers de l'encontrada,
que ans de partir, per última vegada,
contemplen l'enderroc de sos altars

Una nit fosca al seu germà parlava
Lo de Cuixà: -Doncs, que has perdut la
veu?
Alguna hora a ton cant me desvetllava
I ma veu a la teva me entrelligava
Cada matí per beneir a Déu.

-Campanes ja no tinc -li reponia
lo ferreny campanar de Sant Martí-
Oh!, qui pogués tornar-me-les un dia!
Per tocar a morts pels monjos les voldria;
Per tocar a morts pels monjos i per mi.

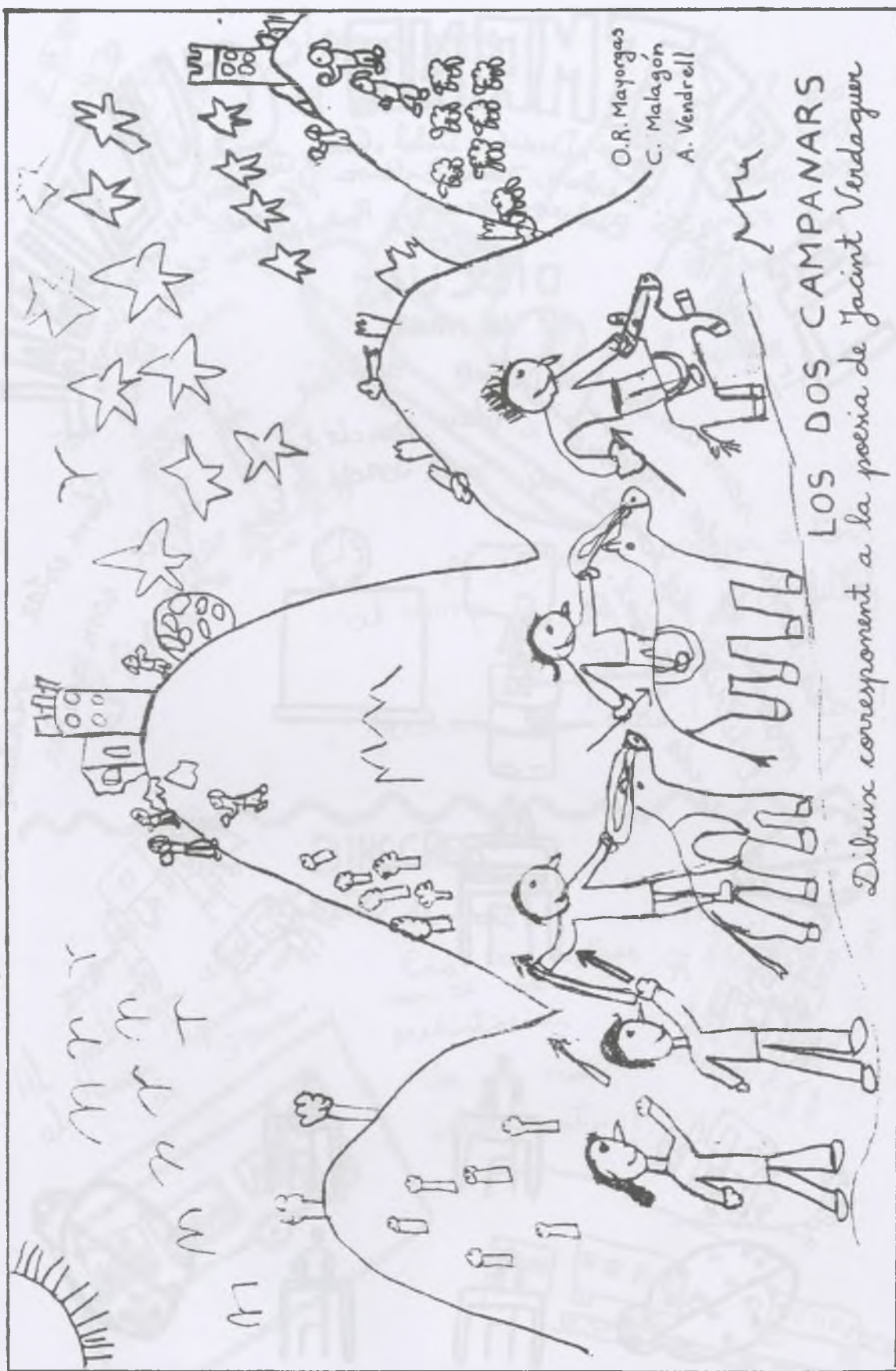
-Caurem plegats -lo de Cuixà contesta-
Jo altre cloquer tenia al meu costat;
Rival dels puigs, alçava l'ampla testa,
I amb sa sonora veu, dolça o fersta,
Estrafeia el clarí o la tempestat.

Vaig a ajaure'm també: d'eixes altures
Tu baixaràs a reposar amb mi,
I ai, qui llaure les nostres sepultures
No sabrà dir a les edats futures
On foren Sant Miquel i Sant Martí.

Així un vespre els dos cloquers parlaven;
mes, l'endemà al matí, al sortir lo sol,
recomençant los càntics que ells acaben,
los tudons amb l'heurera conversaven,
amb l'estrella del dia el rossinyol.

Somrigué la muntanya engallardida
com si estrenàs son verdejant mantell
mostra's com núvia de joells guarnida;
i de ses mil congestes la florida
blanca esbandí com un taronger novell.

Lo que un segle bastí, l'altre ho aterra,
Mes resta sempre el monument de Déu;
I la tempesta, el torb, l'odi i la guerra
Al Canigó no el tiraran a terra,
No esbrancaran l'altivol Pirneu.

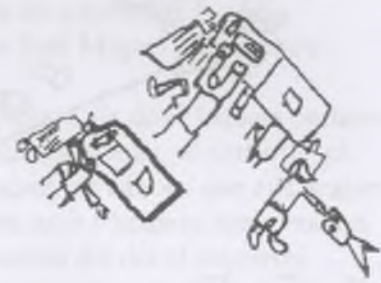
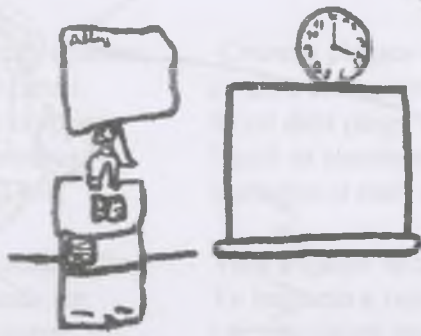

LA SETMANA CULTURAL

Haya, Dani C., Bilal, Genís, Giustini, Micky, Joan,
 Zeehan, Joni, Bilitara, Gerard, Josep, Dani P.
 Bàrbara, Arnau, Raksolana, Joan, Dani P.

DILLUNS
 18 de març

A la tarda vam acabar el treball del dia del país. Vam estar
 mirant de color vermell i blau, tros de cada. També vam acabar
 el dibuix del concurs de Sant Jordi. Ens va passar la
 tarda volant.

DIMARTS

19 de març

També vam anar a jugar al Parc de la terra Que divertit...!

El dia de Sant Josep vam anar a celebrar una missa a l'església.

A la tarda, vam jugar per a tots al camp de futbol,

i berenada a l'escola! Que bo...!

DIMECRES

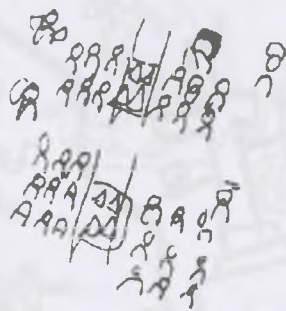
20 de març

Al matí vam anar al Museu Aqueducte de Girona.

Ens van explicar coses de la prehistòria.

Va ser molt interessant...!

Dijous
21 de març

Tarda de Màrtica a l'aire

lliure.

El dibuix era lliure.
Ens ho vam passar
muntat!

DIVENDRES
22 de març

Tarda esportiva al camp de futbol.

tots els jocs eren
molt divertits!

Vam anar a dibuixar a la
plaza de l'Esplai.

Tarda

Després vam
bernar i ens
van donar a cada
classe una copa i
un diploma.

COLÒNIES

2n de Cicle Mitjà

TORRE DEL COLL

3, 4, 5 d'abril

CAMPRODON

Les colònies us venim a explicar però de forma diferent les volem contar. Com que rodolins hem après a inventar, ara ho podreu comprovar.

Aranya

La Torre del Coll de Camprodon era el nostre destí, la pluja ens va acompanyar tot el camí.

Camprodon,
el lloc més bonic del món.

Camprodon, lloc de passeig
i d'estiuicig.

Diuen que les galetes de Camprodon són cuites al forn, però també hi ha un pont que recorda altres temps del món.

Amb la moucilla

En treni varem pujar, per anar a passejar.

Vam veure un arbre des del carrilet que semblava un boquet.

Cap aquí o cap allà, però sempre sense parar.

Vam anar a un museu

i vam veure un gat que feia meu! meu!

A l'hora de sopar, teníem ganes de badallar.

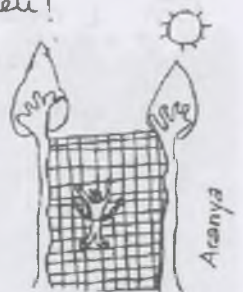
A la nit tot era tabola, tots feiem gesca i

Tir amb arc

Carrilet

A l'hora d'esmorzar
tots a taula ens vam trobar.
Ens vam vestir com a la prehistòria
i ens van explicar una història.

Ballant

Vam fer tir amb arc
i vam encertar dianes que eren tot un art.

Vam pujar l'aranya,
es veia la muntanya
i no ens vam donar cap castanya.

Tir amb arc

Tots cap a dinar!

A la taula ens vam col·locar.

(Macarrons, botifarra i gelat ens han donat,
que és el que més ens ha agradat.

Nit de música

Fem divertits jocs
que ens deixen ben badoos.

Afamats arribem a l'hora de sopar
i mengem sense parar.

Fent de prehistòries

Abans d'anar al ball,
ens mirem al mirall.

Mirem als grans ballar
no sabem com ho fan per no parar!

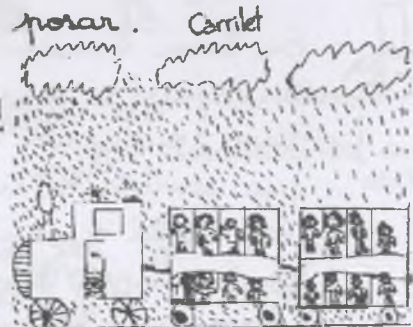

Ballant

De ballar no ens vam cansar
i molt tard al llit ens vam posar.

L'endemà al matí
no hi ha qui deixi el coixí!

Pero hem pujat als quats
i hem quedat admirats.

Carrilet

Arriba l'hora de marxar,
ningú hi vol pensar!

Al parc de la Torre ens esperaven
i molt cansats ens trobaven.

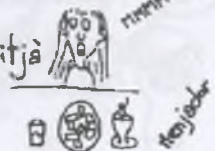
Festa a la nit

A Camprodon hi vam estar tres dies i dos nits
que varen ésser d'allò més divertits.

Quats

2n. de Cicle Mitjà

Bevendes

PROJECTE MONTSERRAT

Trobada presencial, 17 d'abril de 2002

Els alumnes de 4t de Cicle Mitjà de Primària han participat, per tercer any consecutiu, al Projecte Montserrat: Un munt d'aventures. I com en els anys anteriors, una vegada acabades les activitats telemàtiques, s'ha celebrat la trobada presencial a Montserrat; amb la participació de totes les escoles i els escolans que han seguit el projecte.

Són les 10 del matí: arribem a Montserrat. Ens reben el nostre escolà (l'Eduard) i els coordinadors del projecte.

Durant tot el matí, fem diverses activitats acompanyats pel nostre escolà. Visitem el Museu (on veurem les mòmies i també moltes obres d'art). També veiem la projecció d'un CD-ROM interactiu que ens permet conèixer més a fons la vida al monestir.

Després de visitar el nou edifici de l'escolania (les aules, les sales d'assaig, les habitacions, el menjador, la sala de jocs, ...), anem a la Basílica per sentir cantar la Salve i el Virolai. Hem estat uns privilegiats: ho hem viscut tot des de la primera fila.

Després de sentir cantar els escolans, hem anat a dinar a la plaça de Santa Maria. Era espectacular veure tants nens i nenes de tantes escoles diferents.

Quan hem acabat de dinar, hem visitat el cambril de la Mare de Déu.

A la tarda, fem el comiat al polisportiu de l'Escolania. Les escoles i els escolans ens intercanviem un petit detall que ens recordarà sempre l'experiència que hem viscut durant el Projecte i la Trobada. Més tard, alguns escolans ens ofereixen un breu però intens concert. Finalment, en Pep Falcó, prefecte de l'Escolania, fa el comiat de la trobada.

Acabada la trobada, ens demanen que fem una redacció explicant com ha anat el dia i també un dibuix.

Som els nens i nenes de quart de l'escola Ntra. Sra. del Carme. El dia 17 d'abril a les 8h del matí vàrem haver de ser al parc perquè sortíem cap a Montserrat. Quan hi vàrem arribar primer de tot vam conèixer el nostre escolà de carn i ossos que es deia Eduard. Junts vam esmorzar i ens van donar una carpeta amb coses de Montserrat. Quan ja estàvem, vam anar fins a la plaça de la basílica on hi ha el museu on vam veure quadres, mòmies, el quadre que havíem dibuixat i fins i tot una mòmia de persona.

Al sortir vam anar a veure l'escolania. Era gradiosa! Ho vam veure tot: les classes, el laboratori, l'aula de plàstica, les habitacions, la sala de lectura, el poliesportiu, la sala de jocs, ... I vam veure que els escolans encara que visquin a Montserrat fan classe com nosaltres. A les aules de música, l'Eduard ens va ensenyar la seva i li vam fer tocar el piano. En sap moltíssim!

Després, en ordre, vam anar a sentir-los cantar la Salve i el Virolai. Nosaltres vam tenir sort i els vam veure de ben a prop. Ens va agradar molt perquè ho fan molt i molt bé. Al sortir vam dinar a la plaça de Santa Maria totes les escoles i ens van deixar una estona per jugar.

Quan ens van cridar, vam anar a fer un petó a la Moreneta i des d'allà vam entrar al poliesportiu de l'escolania per fer el comiat. Tots asseguts al terra escoltàvem com cada escola feia la seva presentació. La nostra la va llegir l'Ariadna però l'havíem preparat tots junts. També vam donar els regals a l'escolà. El nostre era un tres en ratlla amb una foto signada al darrera. Vam escoltar a uns escolans qua ens van fer un "mini-concert". En saben un piló! Tots ho fan bé! Llavors l'Eduard ens va acompanyar fins a l'escala d'entrada i ens vam acomiadar.

Abans de pujar a l'autobús vam comprar un record a la botiga i ... cap a casa!

Totes les activitats i les fotografies de la trobada es poden veure a l'espai web del projecte:

<http://www.seccat.com/xarsec/montserrat>

Alumnes de 4t de C.Mitjà: Nayara Àvila, Robert Bagudanch, Laura Bergillos, Daniel Cayuela, Jordi Costabella, Gemma Cros, Ariadna Donate, Sandra Figueroa, Eduard Fugarolas, Cristina Góngora, Alex Llinàs, Anabel Montoliu, Patrícia Ponce, Chantal Romero. Tutora: Mari Casellas

ELS SENTITS DELS ANIMALS

Els nens i nenes de 5è han investigat perquè els serveixen els sentits als animals i han trobat alguns que tenen un sentit més desenvolupat que la resta. Ara us explicaran el sentit més característic d'alguns animals.

• L'àguila

L'àguila és un animal que vola molt alt. Per això el seu sentit més desenvolupat és la vista. Necessita veure les preses molt lluny. D'aquesta manera pot atacar-les des de molta distància i els ocells, els conills i les serps no s'adonen del perill.

• L'ós panda

L'ós Panda és un animal que s'enfila als arbres d'eucaliptus per agafar el seu aliment. Per això el sentit que té més desenvolupat és el tacte, ja que pot agafar-se molt bé per pujar i baixar dels arbres.

• El gos

El gos fa servir molt el sentit de l'olfacte. Amb ell identifica les persones, pot trobar objectes amagats, sap distingir territoris i es comunica amb altres gossos. Les persones ens aprofitem d'aquest sentit tan desenvolupat que tenen per trobar gent a la neu, per trobar bombes i drogues.

- El mussol

El mussol és un animal que fa vida de nit i dorm de dia. Per això el sentit que té més desenvolupat és la vista, ja que pot veure les seves preses en la foscor i així no es poden amagar d'elles. Té uns ulls molt grans per poder mirar quan tot és fosc.

- El conill

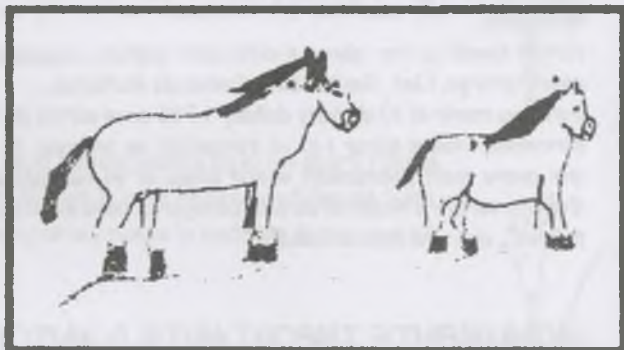

El conill és un animal que té les orelles molt llargues, per això el sentit més desenvolupat que té és l'oïda. Pot sentir sons molt llunyans dels seus enemics per així sortir corrent. A més, té les potes del darrera molt desenvolupades per córrer molt.

- Cavall

El cavall és un animal de 4 potes que salta i corre molt. El sentit que té més desenvolupat és el del gust, ja que diferencia molt bé els tipus de sabors. Al cavall li agrada molt els terròs de sucre. El cavall ens ajuda a fer alguns treballs i el podem muntar.

ALUMNES DE 5è: Karim Aakid, Aida Camara, Eduard Carbó, Marc Comas, Evelin del Monte, Javier Jara, Sonia Liaqat, Milouda Maaroufi, Cristina Mallorca, David Miquela, Melanie Ortiz, Adria Polvillo, Oliver Ramos, Jenifer Rodriguez, J. Antonio Sánchez, Xavier Valentí. TUTOR: Esteban Soto.

GAUDI

QUI ERA ANTONI GAUDÍ ?

Antoni Gaudí va néixer a Reus el 25 de juny de 1.852. Va anar a viure a Barcelona de molt petit.

Quan va tenir l'edat d'estudiar, els seus pares estaven molt preocupats per les seves notes irregulars, perquè només estudiava el que li interessava.

Des de molt jove li agradava fer excursions i aprendre les lliçons que la natura li oferia. Va aconseguir barrejar l'arquitectura amb allò que la natura li mostrava. Va transformar en elements decoratius: insectes que són picaportes, tortugues que aguanten columnes... Va adonar-se'n que la natura li donava les solucions als problemes que se li plantejaven. L'any 1.873 es va matricular a l'Escola Principal d'Arquitectura.

Com que el seu pare no era ric, l'Antoni havia de treballar per pagar-se els estudis, i tossut com era, no va parar fins que va trobar feina en diversos tallers d'arquitectes.

Quan va acabar la carrera li van encarregar feines petites, exemple en són els fanals de la plaça Reial de Barcelona. L'obra de Gaudí es diferencia de la d'altres arquitectes perquè sembla feta amb una imaginació desbordant.

Aquells oficis que va aprendre mentre feia d'estudiant el van acompanyar sempre més en la seva feina.

Antoni Gaudí va fer obres a diferents indrets, alguns d'ells força allunyats de Catalunya com: Astorga, Lleó, Santander o Palma de Mallorca...

Gaudí va morir el 10 de juny de l'any 1.926 quan sortia de treballar de la Sagrada Família. Va atravesar sense mirar i el va atropellar un tramvia. El van portar a un hospital però com que anava molt pobrament vestit ningú el va reconèixer. Els seus amics li van proposar d'anar a un altre hospital de més categoria, però ell els va dir: "el meu lloc és aquí entre els pobres", així era Antoni Gaudí.

MONUMENTS IMPORTANTS D'ANTONI GAUDÍ

CASA VICENS

La Casa Vicens era la residència d'estiu d'un comerciant de rajoles. Li va fer un encàrrec important al jove arquitecte. Per això Gaudí s'hi va passar amb totes les seves ganes.

A la font de l'arc de Sant Martí, l'aigua rellisca sobre els ferros i quan hi toca el sol es descomposa amb els colors de l'arc de Sant Martí. Dins de la casa hi ha una habitació amb el sostre ple de cirerers i parets plenes d'ocells.

CASA BATLLÓ

Uns fabricants de teixits, van encarregar a l'arquitecte la reforma de la façana de la seva casa del Passeig de Gràcia. La teulada de les golfes es va convertir en el llom d'un drac, les xemeneies es van transformar en elements de colors, la façana de la casa es va omplir de trossets de ceràmica. Els mobles es van adaptar a la del ossos dels humans.

CASA CALVET

Per primera vegada Gaudí treballava en un edifici de veïns, per encàrrec d'un comerciant de teixits. L'arquitecte va fer les baranes i els relleus de pedra amb la representació de diferents tipus de fongs.

Gaudí s'hi posava tant en la construcció dels seus edificis que en aquest, fins i tot, va dissenyar els mobles.

PARC GÜELL

Un dels somnis dels Güell era fer una ciutat jardí. Van encarregar aquesta feina al seu amic personal Gaudí. Antoni es va posar a treballar amb moltes ganes, ja que la idea li agradava molt. La feina que va fer va permetre que Barcelona tingués un monument de gran qualitat i bellesa.

CASA MILÀ

Quan s'arriba a la casa Milà, sembla que de cop, en mig de les cases i edificis, hi hagi un penyasegat rocós. Un exèrcit de xemeneies i ventiladors vigilen des dels terrats la casa com si fossin sentinelles de pedra. Una altra innovació que va probar Gaudí en aquesta casa va ser una rampa que permetia que els carroatges de l'època portessin els senyors fins a la mateixa porta del seu pis.

COL·LEGI DE LES TERESIANES

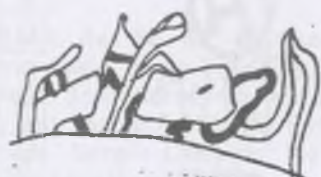
Aquest edifici, com que era per a un col·legi de monges i el pressupost era més aviat curt, Gaudí va fer un projecte molt més ambiciós que per altres ocasions. Cal destacar la lluminositat aconseguida en tot l'edifici.

BELLESGUARD

L'any 1.900 va rebre l'encàrrec d'aixecar una casa en el mateix indret on el rei Martí l'Humà havia construït un petit recés allunyat de la ciutat. Mirant la casa Bellesguard des de lluny, veureu l'edifici i la muntanya quan s'uneixen. Els picaportes tenen la mateixa forma que els ossos humans.

SAGRADA FAMÍLIA

Gaudí era un home religiós. Quan li van parlar de dissenyar un projecte que seria la futura catedral de la nova Barcelona, es va entusiasmar molt. Va començar a treballar-hi l'any 1.884. S'hi va anar capficant més i més. El seu projecte era fabulós. Avui en dia encara es continuen les obres.

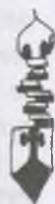

PASSATEMPS GAUDINIANS

Coneixes Gaudí? Si vols esbrinar-ho respon les preguntes i localitza les respostes a la sopa de lletres. Bona sort!

- Hi ha un edifici de Gaudí que té la maneta d'una porta en forma de T. Quin és?
- Quin és l'edifici de Gaudí que té el casc de la xemeneia fet amb trossos d'ampolles de cava i vi?
- Quin és el monument situat fora de Catalunya envoltat de flors?
- On està l'animal més gaudinià del poble català?
- Quin edifici barceloní, construït per Gaudí, va guanyar el premi al millor edifici?
- Gaudí era enginyós i treballava amb les parts del cos. Feia servir els fèmurs per columnes i els cranis per reixes de balcons. A quina casa hi ha tots aquests elements.

C	Q	B	N	Z	C	D	U	K	L	O	P
O	P	O	D	I	P	O	I	U	R	S	J
L	P	E	U	X	U	I	W	R	E	S	U
L	Y	Z	L	A	P	E	D	R	E	R	A
E	P	O	H	D	A	G	B	A	D	G	V
G	D	P	O	Q	R	Y	X	J	H	S	D
I	Q	P	O	X	C	N	C	P	I	T	S
T	D	G	H	J	G	K	L	O	G	L	Q
E	C	U	Y	T	Ü	D	O	L	S	E	T
R	S	A	A	J	E	S	P	K	D	Y	E
E	D	T	P	L	L	L	T	E	E	B	H
S	V	B	K	R	L	P	A	T	Y	X	I
I	P	S	P	Q	I	O	H	U	O	O	J
A	I	A	O	S	L	C	U	K	L	G	P
Y	U	C	E	Z	I	K	H	C	L	S	U
R	S	D	J	V	H	V	R	O	T	R	H
S	U	P	I	N	D	B	Y	C	A	E	T
O	G	H	D	M	T	X	P	B	B	T	U
U	T	H	U	J	O	C	O	A	A	P	I
O	P	Y	W	R	U	N	L	T	S	O	A
U	T	S	A	A	D	P	K	J	A	K	H
T	E	V	L	A	C	A	S	A	C	Q	K

Gaudí al projecte Bongoh

Aquest any els alumnes de 6è també hem participat en el projecte Bongoh. La trobada presencial té molt a veure amb el tema que estem tractant, ja que, entre totes les escoles participants, vam confeccionar L'OCA DE GAUDÍ. Cada escola havia de dibuixar unes caselles del joc a tamany cartolina. Ja podeu imaginar-vos quina oca gegant ens va sortir. Les oques eren els monuments fets per Gaudí. Cada vegada que arribàvem a una oca deïem: "de Gaudí a Gaudí i tiro perquè em toca a mi". Va ser una trobada molt divertida i vam aprendre moltes coses de Gaudí.

Alumnes de 6è de C.Superior:
Nissrin Aakid, Sergi Bergillos, Jordi Boadella, Jordi Corominas, Miriam El Hadj Taib, Ramon Fernández, Elisabet Freixas, Sergio Lamolda, Natalia Malagón, Lluís Martí, Anna Payret, Anna Puig, Olga Puigdevall, Mònica Raurich, Rafa Rodríguez, Alex Sánchez, Josep M. Torrent, Albert Turon, Enric Xargay. Tutora: Aurora Marco

LA DIVERSITAT EN L'EDUCACIÓ FÍSICA

Per poder atendre a la diversitat de tots els alumnes existeixen diverses vies (adaptacions curriculars, desdoblaments de classes, etc.) però on és necessari començar amb l'atenció a aquesta diversitat és en el desenvolupament diari de les sessions de treball per mitjà d'un ajust continu de les estratègies d'ensenyament i aprenentatge, on es contemplin les diverses ajudes pedagògiques que permetin als alumnes seguir el procés en funció de les seves motivacions, interessos i capacitats.

Aquestes mesures s'intenten concretar en mesures tals com adaptació d'objectius en funció de diferents etapes evolutives i aprenentatges previs. Priorització de continguts atenent a determinades capacitats segons el moment concret en el que es trobin els alumnes, seleccionant els continguts de cada nucli que es considerin més adequats al moment amb base en aquestes decisions adaptar i concretar criteris d'avaluació.

L'atenció a la diversitat, en funció de la pràctica quotidiana, on es veurà més reflectida serà en les adaptacions pedagògiques que vagi realitzant el professor a cada una de les sessions. Aquestes diversitats s'atenen per mitjà de la forma d'organitzar la classe en quant espais, materials, agrupaments d'alumnes, tipus d'ajudes necessaris per cada alumne en el seu procés de construcció de l'aprenentatge. Tanmateix, la utilització de mètodes d'ensenyament adequats als diferents moments d'aprenentatge dels alumnes i a les característiques dels continguts a treballar ens permetrà adequar les diferents pautes d'aprenentatge.

L'atenció a la diversitat referent a les tasques motrius s'ha de fonamentar en dos aspectes, l'aspecte qualitatiu i el quantitatiu. Per treballar adequadament aquests aspectes, treballarem en funció del grau d'implicació dels tres mecanismes que intervenen en les tasques motrius, és a dir, mecanisme de percepció, mecanisme de decisió i mecanisme d'execució, donant la progressió pertinent i el grau adequat a cada un d'ells en funció del nivell dels alumnes. En qualsevol cas, l'atenció a la diversitat s'ha de donar en tots els casos, tant en els grups "per dalt" com "per baix".

Esteban Soto

Mestre d'Educació Física

L'ensenyament de la Llengua Anglesa a Educació Infantil

- L'aprenentatge de la llengua anglesa pretén que els nens i les nenes adquireixin una sensibilització progressiva a la llengua i cultura estrangera per tal d'afavorir la comprensió i el respecte cap a altres formes de pensar, d'actuar i entendre la realitat.
- La principal finalitat és que els nens i les nenes s'obrin a altres formes d'entendre la realitat, enriqueixin el seu món cultural i desenvolupin actituds de relativització i tolerància.
- L'aprenentatge de l'anglès es relaciona molt directament amb l'aprenentatge de les altres àrees:

- ja que proporciona una ajuda considerable per a una millor comprensió i domini de la llengua pròpia;
- contribueix al desenvolupament de les capacitats cognitives i d'una representació més àmplia de la realitat;
- i també contribueix a superar l'egocentrisme i el localisme característics de la representació infantil del món.

- En aquesta etapa, es pretén assolir els objectius següents :

1. Mostrar-se receptiu i interessat davant la diversitat lingüística a tra vés del contacte amb una nova llengua i cultura.
2. Valorar el coneixement de llengües estrangeres com a instrument de comunicació entre les persones i els pobles.
3. Manifestar curiositat i motivació per l'aprenentatge de llengües estrangeres.
4. Comunicar-se oralment tenint cura de la pronúncia i l'entonació i utilitzar els recursos no lingüístics com a suport de l'**expressió oral**.
5. Tenir una competència comunicativa elemental que li permeti fer un ús efectiu de la llengua en **situacions quotidianes molt senzilles**.
6. Utilitzar el **lèxic fonamental** per a l'elaboració de produccions orals.

Aquests objectius es treballaran amb l'ajut d'una metodologia activa i adequada a l'edat dels alumnes i amb uns recursos dinàmics i atractius: videos, cançons, pòsters, ordinador, "flashcards", jocs, titelles, ...

Margarita Guinó

No oblidem ...

Divendres, dia 28 de juny, a 2/4 de 10 del vespre, a la sala d'actes del col·legi, passarem la pel·lícula de les activitats fetes durant el curs que ara s'acaba: la castanyada, la celebració del Nadal, el Carnestoltes, la Setmana Cultural, les colònies, els projectes telemàtics, les representacions de l'eix transversal, ...

No us ho perdeu!

Els vostres fills en són els protagonistes!

Començament del curs escolar 2002-2003 (horari de matí i tarda: de 9 a 1 i de 3 a 5)

Atenció:
nou
horari

Jardí d'Infància → 2 de setembre
(de 9 a 1 i de 3 a 2/4 de 6)

Educació Infantil → 16 de setembre.

Educació Primària → 16 de setembre.

Distribució de llibres:

Educació Infantil → 26 de juliol: de 10 a 1 del matí
de 4 a 7 de la tarda.

Educació Primària → 24 de juliol: de 4 a 8 de la tarda
25 de juliol: de 10 a 2 del matí

Bones vacances!

*Gràcies a l'esforç i col·laboració de tota la
Comunitat Educativa
(alumnes, mestres i pares),
una vegada més,
aquesta publicació ha estat possible.*